

واکسیناسیون کرونا در اندونزی با واکسن چینی

جو کوویدودو، رئیس جمهوری اندونزی گفت که این کشور آسیای جنوب شرقی از پایان سال جاری میلادی (۲۰۲۰)، کارزار واکسیناسیون گسترده ویروس کرونا را آغاز می کند. قرار است از واکسن های تولیدی شرکت های چینی سینوواک و سینوفارم در مراحل اولیه برنامه واکسیناسیون سراسری اندونزی استفاده شود. در صورتی که سازمان غذا و داروی اندونزی دارو را تأیید کند، این کشور ۲۷۰ میلیون نفری از جمله اولین کشورهای جهان خواهد بود که در مقابل ویروس کرونا واکسینه می شود. اندونزی با حدود ۱۵ هزار مورد مرگ بر اثر کرونا و ۴۵۰ هزار مورد ابتلا، در میان کشورهای جنوب شرق آسیا متحمل بیشترین آسیب از همه گیری شده و ماه هاست تلاش می کند تا ویروس را مهار کند.

ادامه افت گردشگری نیویورک تا ۲۰۲۵

بر اساس پیش بینی جدید یکی از ارگان های مربوط به گردشگری شهر نیویورک، شمار کلی بازدیدکنندگان از این شهر در سال ۲۰۲۰ تا ۶۶ درصد کاهش داشته است. در سال ۲۰۱۹ رکورد بازدید ۶۶ میلیون بازدیدکننده از نیویورک به ثبت رسید و قرار بود در سال جاری این رقم افزایش یابد، اما پیش بینی جدید نشان می دهد شمار بازدیدکنندگان اسمال یک سوم سال گذشته خواهد بود. نابودی صنعت گردشگری مهم ترین عاملی است که با سایر شهرهای مهم ایالات متحده با مشکلات اقتصادی جدی تری مواجه شود. صدها رستوران که اغلب آن ها به بازدیدکنندگان خارجی متکی هستند به همراه چندین هتل بزرگ در پی این مشکلات اقتصادی برای همیشه تعطیل شدند. انتظار می رود شمار گردشگران خارجی نیویورک تا سال ۲۰۲۵ به شمار گردشگران خارجی ۲۰۱۹ نرسد.

افزایش محدودیت های کرونایی در سئول

مقامات کره جنوبی با اشاره به شناسایی روزانه بیش از ۲۰۰ بیمار مبتلا به کرونا، از افزایش محدودیت های کرونایی در سئول خبر دادند. وزیر بهداشت کره جنوبی گفت: «بر خلاف موج های پیشین این بیماری، خوشه های جدید ابتلا به کرونا محدود اما متعدد است که در رستوران ها و دورهمی ها به وجود آمده است.» بر اساس محدودیت های جدید که در شهر سئول اعمال می شود تنها ۶۶ درصد از دانش آموزان اجازه حضور در کلاس های درس را دارند و برگزاری اجتماعات مذهبی بیش از برنامه های معمول ممنوع است. همچنین حضور افراد در اماکن مذهبی به ۳۰ درصد محدود می شود و در کافه ها و تالارهای عروسی نیز به ازای هر نفر باید چهار مترمربع فضا اختصاص یابد.

نگاهی به پیمان آرسپ و تأثیر آن بر آمریکا یارکشی شرق در مقابل غرب

گزارش

جنگ تجاری وارد دوره جدیدی شده است. چین که با حدود ۱۲ هزار میلیارد دلار تولید ناخالص داخلی، چشم اندازی در تعقیب آمریکای ۲۰ هزار میلیارد دلاری نمی دید، اکنون در یک ائتلاف جدید کلیت «جهان غرب» را تهدید می کند؛ تهدیدی اقتصادی، اما آزاردهنده برای رهبران اروپا و آمریکا که با نابابوری به خروج غول از چراغ می نگرند.

برگ برنده شرق برای غرب

خبر برای غرب تکان دهنده بود. چین، ژاپن و ۱۴ کشور آسیا و اقیانوسیه بزرگ ترین توافق تجاری جهان موسوم به RCEP (Regional Comprehensive Economic Partnership) امضا کردند. این پیمان که یک سوم تولید ناخالص داخلی کل جهان را شامل می شود، به منزله اعلان جنگ رسمی به آمریکا خواهد بود؛ آمریکایی که بعد از بحران کرونا و کشمکش در انتخابات ریاست جمهوری، به نظر می رسد روزهای خوبی را پیش روی نخواهد داشت. پیمان آرسپ در عمل یک توافق نامه تجارت آزاد در منطقه آسیا و اقیانوسیه بین ۱۰ کشور

آسه آن (برونئی، کامبوج، اندونزی، لاتوس، مالزی، میانمار، فیلیپین، سنگاپور، تایلند و ویتنام) و پنج کشور استرالیا، چین، ژاپن، نیوزیلند و کره جنوبی است و این ۱۵ کشور در یک نشست آنلاین بر سر این قرارداد به توافق رسیدند. به گفته سازمان ملل و تلویزیون ژاپن (NHK) با همه تلاش های توکیو، هند به دلیل رقابت شدید با چین در نهایت به این توافق تجاری ملحق نشد، اما ژاپن توانست چین را راضی به حضور در

این پیمان کند. البته اعضا گفته اند درهای این پیمان همیشه برای هند باز خواهد بود. اما حتی بدون احتساب هندوستان، این اتحادیه حدود ۳۰ درصد از جمعیت جهان (حدود ۲٫۵ میلیارد نفر) را در بر گرفته و بیش از ۳۰ درصد از تولید ناخالص داخلی جهانی (۲۵ هزار میلیارد دلار) را در اختیار دارد. البته اتحادیه اروپا همچنان حدود ۳۳ درصد کل بازرگانی جهان را در اختیار دارد. این پیمان تعرفه ها را کاهش داده یا لغو می کند. علاوه بر این، قوانین مشترکی وضع خواهد کرد که انتظار می رود ضمن تقویت زنجیره تأمین در بخش کالاهای صنعتی (شامل اتومبیل و قطعات الکترونیکی مصرفی) باعث تحریک تجارت و سرمایه گذاری بیشتر شود. همچنین آرسپ با گذشت زمان تعرفه های پایین تری برای تجارت بین کشورهای عضو در نظر خواهد گرفت. حال ژاپن، چین و شرکای شان با این اعداد می توانند اتحادیه اروپا را با حدود ۵۰۰ میلیون نفر جمعیت و بیش از ۱۹ هزار میلیارد دلار تولید ناخالص داخلی پشت سر گذاشته و به بزرگترین اتحادیه تجاری جهان تبدیل شوند.

از بین بردن میراث اواما

شاید ذکر این نکته که انتخابات اخیر آمریکا جنگ بین جهانی شدن و انزوایی است، تکراری باشد. اما با نگاهی به نقاط مختلف جهان، سیاست های انزواییانه ترامپ و جهانی سازی توسط اواما، به عمق این بحران بیشتر پی خواهیم برد. در سال ۲۰۱۶ پیمانی به نام «پیمان تجاری اقیانوس آرام یا شراکت ترنس-پسیفیک

(Trans-Pacific Partnership)» به عنوان یک پیمان مشابه آرسپ بسته شد. این پیمان بعد از هفت سال مذاکره در نهایت بین کشورهای استرالیا، برونئی، کانادا، شیلی، ژاپن، مالزی، مکزیک، نیوزیلند، پرو، سنگاپور، ایالات متحده آمریکا و ویتنام منعقد شد. نکته جالب این که در این پیمان اثری از چین دیده نمی شد و این بدان معنا بود که سیاست اواما در کاخ سفید توانسته بود کشورهای این منطقه را از چین دور و گرد ایالات متحده جمع کند. این قرارداد (TPP) باعث نزدیک شدن کشورهای همسایه چین به آمریکا و کاهش وابستگی آن ها به تجارت با چین می شد و قدرت این کشور در روابط تجاری را کاهش می داد. اما با روی کار آمدن دونالد ترامپ، همه چیز تغییر کرد. او همچون بقیه تعهدات آمریکا، خصوصا پیمان هایی که اواما برای آن ها تلاش کرده بود (همچون برجام)، در سال ۲۰۱۷ از این معاهده خارج شد. حالا چهار سال از آن روزها گذشته و بخش بزرگی از این کشورها در پیمانی جدید، این بار گرد چین جمع شده اند.

چرا چین پیروز این پیمان است؟

با نگاهی به لیست کشورهای عضو پیمان آرسپ، درمی یابیم که جز پنج کشور چین، ژاپن، کره جنوبی، استرالیا و اندونزی، تولید ناخالص داخلی باقی کشورها چندان چشمگیر نیست. حتی چین به تنهایی، از مجموع بقیه این کشورها تولید ناخالص بالاتری دارد. پس احتمالا اغلب این کشورها به لحاظ اقتصادی نقاط جذابی برای چین نخواهد بود. اما با نگاهی به نقشه

روبه روست. البته ترامپ نشان داد که آمریکا به دلیل حجم بالای تأثیرگذاری، توان زیادی برای تخریب بازی کشورهای دیگر دارد. از همین جهت حالا بایدن برای بازگشت به چندانیه گرایی شاید دست بالاتری هم داشته باشد. اروپا، قطعا گزینه نخست بایدن برای ورود دوباره به صحنه جهانی است. اروپا و ایالات متحده نزدیک به نیمی از تولید ناخالص جهان و حجم عظیمی از تجارت را در اختیار دارند که این می تواند به نوعی برگ برنده تلقی شود. همچنین جریان اصلی رسانه (که مهم ترین اهرم تأثیرگذاری بر افکار عمومی جهان است) نیز در اختیار آمریکا و اروپاست. از طرف دیگر، بازی چندانیه گرای آمریکا با حفظ فشار بر چین و کشورهای اتحادیه آرسپ (با توجه به عدم محبوبیت چین در کشورهای منطقه) می تواند بازی را به نفع آمریکا تغییر دهد. موفقیت در این بازی، به همراهی نیروهای جمهوریخواه در سنا و تلاش برای پر کردن شکاف عمیق جامعه آمریکا بستگی دارد. همچنین وضعیت پیچیده در افغانستان و البته مشکل عمیق با ایران نیز در این بازی بسیار ایفای نقش خواهد کرد. در نهایت چین و روسیه که به گفته بایدن «رقیب» و «تهدید امنیتی» آمریکا محسوب می شوند هم دیگر کشورهای چهار سال قبل نیستند و قدرتمندتر از چهار سال قبل در انتظار مصافی جانانه با آمریکای بایدن به سر می برند. با این حساب به نظر می رسد دهه های آینده آبستن رویدادهای بزرگی خواهد بود. ازدها و خرس از چراغ بیرون آمده اند و زمان دیگر به عقب باز نخواهد گشت.

بیکاری ۴۷ میلیون نفر در آمریکای لاتین گزارش سازمان بین المللی کار از آسیب های کرونا

تحلیل

بنا به اعلام سازمان بین المللی کار، گزارش های مختلف نشان می دهد وضعیت بازار کار در آمریکای لاتین و حوزه دریای کارائیب با بحرانی عجیب روبه رو شده که در یک قرن گذشته بی سابقه است. گسترش کرونا در مناطق آمریکای لاتین و حوزه دریای کارائیب بزرگترین انقباض در هزینه های اقتصادی، نیروی کار و تولید را به همراه داشته است. کمیسیون اقتصادی سازمان ملل متحد در منطقه آمریکای لاتین و حوزه دریای کارائیب با همکاری سازمان بین المللی کار در یک گزارش مشترک نوشتند «بهبود بازار کار در آمریکای لاتین

و کارائیب بسیار کند خواهد بود». بیشترین آثار ناشی از شیوع کرونا در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۰ احساس شد که در این بازه زمانی حدود ۴۷ میلیون نفر بیکار شدند. بسیاری از نیروهای تعدیل شده توانایی ورود به شغل جدید را نداشته اند یا محدودیت های ایجاد شده مانعی برای اشتغال است. گزارش مشترک کمیسیون اقتصادی سازمان ملل متحد در منطقه آمریکای لاتین و حوزه دریای کارائیب و سازمان بین المللی کار نشان می دهد، بازگشت به شرایط اقتصاد پیش از کرونا بسیار زمانبر است و چند سال طول می کشد. اگر متوسط نرخ رشد تولید ناخالص ملی ۳ درصد ثابت باشد،

تولید ناخالص داخلی سال ۲۰۲۳ برابر با سال ۲۰۱۹ خواهد بود. اگر متوسط نرخ رشد تولید ناخالص ملی مانند دهه گذشته ۱٫۸ درصد باشد، تولید ناخالص داخلی سال ۲۰۲۵ برابر با سال ۲۱۰۹ خواهد بود. نویسندگان گزارش با تأکید بر اهمیت دولت ها در کنترل این بحران می نویسند: «این روزها که کشورهای جهان درگیر بحران کرونا هستند، نقش دولت قوی و کارآمد بسیار برجسته می شود تا به سرعت به اثرات اقتصادی و اجتماعی واکنش نشان دهد». سازمان های نگارنده این گزارش درباره اهمیت سیاست های کلان دولت ها می نویسند: «توسعه پایدار و ترویج اشتغال

جلوگیری از گسترش کرونا قرار دارند. این گروه به همراه کارگرانی که مهارت کمتری دارند و کار آنها بیشتر فیزیکی است از گروه های هستند که بیشترین آسیب را دیده اند. انتشار ویروس کرونا استخدام جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله را به شدت تحت تأثیر قرار داده است. شرایط استخدام سخت ناشی از فرصت های شغلی کم، استخدام کمتر و تجدید کمتر قراردادهای کاری موقت است. آمارهای منتشر شده از چهار کشور آمریکای لاتین و حوزه دریای کارائیب نشان می دهد نرخ اشتغال جوانان ۱۵ تا ۲۴ سال حدود ۷۸- درصد و برای افراد بیش از ۲۵ سال ۳۰۷- درصد شده است.